

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 30 december 1998

Nr 1128—1134

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1128	Lag om ändring av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet	3053
1129	Lag om ändring av 1 c § lagen om pension för arbetstagare	3056
1130	Lag om ändring av 1 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden	3057
1131	Lag om ändring av 1 a § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare	3058
1132	Lag om ändring av 1 a och 57 § lagen om olycksfallsförsäkring	3059
1133	Förordning om ändring av vägtrafikförordningen	3061
1134	Trafikministeriets beslut om ändring av trafikministeriets beslut om trafikordningar	3066

Nr 1128

Lag

om ändring av lagen om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet

Given i Helsingfors den 23 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 1993 om tillämpning av lagstiftningen om bosättningsbaserad social trygghet (1573/1993) 4, 5 och 7 §, 8 § 2 mom. och 13 § 2 mom., av dessa lagrum 13 § 2 mom. sådant det lyder i lag 342/1997, samt
fogas till lagen nya 7 a, 12 a och 12 b § som följer:

4 §

Vistelse utomlands

Utöver vad som bestäms i 3 § 1 mom. tillämpas lagstiftningen om social trygghet under den tid som en i Finland bosatt person tillfälligt vistas utomlands, om vistelsen utomlands kan antas vara högst ett år. Har en person emellertid under de tre senaste åren vistats utomlands under mer än hälften av tiden, tillämpas lagstiftningen om social trygghet inte längre på honom, såvida han inte har fast anknytning till Finland.

5 §

Vissa anställningsförhållanden

Lagstiftningen om social trygghet tillämpas på en finsk medborgare som arbetar utomlands, om han

1) såsom medlem av den utsända personalen arbetar inom Finlands utrikesrepresentation och står i anställningsförhållande till finska staten,

2) är anställd hos finska staten i huvudsyssla utomlands eller är privattjänare hos en person som avses i 1 punkten, om lagstift-

RP 255/1998
ShUB 29/1998
RSv 212/1998

ningen om social trygghet tillämpades på honom omedelbart innan anställningsförhållandet började, eller

3) är anställd i något annat uppdrag som är jämförbart med uppdrag som avses i 1 punkten och åtnjuter samma privilegier och immunitet som de diplomatiska representanterna och står i anställningsförhållande till en finländsk arbetsgivare.

Utrikesministeriet eller en annan i 1 mom. avsedd arbetsgivare skall utan dröjsmål till folkpensionsanstalten anmäla uppgifter om när i 1 mom. avsedda personers arbete utomlands har inletts och avslutats, om avbrott i arbetet samt om andra omständigheter som påverkar den sociala tryggheten.

7 §

Arbete och studier utomlands

Lagstiftningen om social trygghet kan på ansökan alltjämt tillämpas i fråga om en person som under längre tid än ett år vistas utomlands och som har fast anknytning till Finland och som

1) av sin finska arbetsgivare sänds utomlands från Finland i anställning hos denna arbetsgivare eller hos ett utländskt moder-, dotter- eller systerföretag som hör till samma ekonomiska helhet som arbetsgivaren eller hos ett annat sådant företag där nämnda finska arbetsgivare har bestämmanderätt,

2) är en arbetstagare som en finsk arbetsgivare har anställt utomlands,

3) är utsänd från Finland för utvecklings-samarbetsuppgifter eller missionsarbete,

4) bedriver studier eller vetenskaplig forskning såsom huvudsyssla, eller

5) under viss tid är anställd hos en sådan mellanstatlig organisation i vars verksamhet Finland medverkar.

Folkpensionsanstalten avgör på ansökan om lagstiftningen om social trygghet skall tillämpas på personer som avses i 1 mom. Beslutet meddelas för viss tid och för högst fem år från tidpunkten då personen i fråga flyttade utomlands. Tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet kan dock förlängas med högst fem år i sänder, förutsatt att sökanden alltjämt har fast anknytning till Finland. Härvid förutsätts ytterligare att sysselsättnings- eller studielandet inte tillhandahåller ett skäligt socialskydd eller att det finns andra vägande skäl för en fortsatt till-

lämpning av lagstiftningen om social trygghet.

Ansökan om tillämpning av lagstiftningen om social trygghet skall lämnas till folkpensionsanstalten inom ett år från det att en i 1 mom. avsedd person flyttade utomlands eller från det att det föregående beslutet upphörde att gälla. Av särskilda skäl kan avvikelser göras från den utsatta tiden.

7 a §

Bedömning av om fast anknytning föreligger

Vid bedömning av om en person har sådan fast anknytning till Finland som avses i 4 och 7 § skall prövningen grunda sig på en helhetsbedömning av personens situation. Vid bedömningen skall bosättningstiden i Finland och i ett annat land samt familjebanden beaktas. Upprepad vistelse, bostad och anordnande av arbetspensionsskydd i Finland samt andra härmed jämförbara omständigheter kan anses utgöra bevis för fast anknytning.

8 §

Familjemedlemmar

Med familjemedlem avses make och barn som inte har fyllt 18 år samt barn under 25 år, om barnet såsom huvudsyssla studerar eller ägnar sig åt yrkesutbildning. Med make jämställs en kvinna och en man som fortlöpande lever tillsammans i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden.

12 a §

Skyldighet att lämna uppgifter

En person som omfattas av lagstiftningen om social trygghet är skyldig att utan dröjsmål till folkpensionsanstalten anmäla förändrade omständigheter som gäller honom själv, såsom utflyttning från och tillbakaflyttning till Finland, inledande och avslutande av arbete, studier eller forskningsarbete utomlands, avbrott i dylik verksamhet, inträde i vistelselandets sociala trygghet och andra förändringar i omständigheterna som kan påverka socialskyddet.

12 b §

Ändring av beslut

Om omständigheterna efter att ett i denna lag avsett beslut meddelades har förändrats så att förutsättningar för meddelande av beslutet inte längre föreligger, kan folkpensionsanstalten ändra sitt beslut från den tidpunkt då omständigheterna förändrades. I folkpensionsanstaltens beslut enligt denna paragraf får ändring sökas enligt 13 §.

13 §

Ändringssökande

Om avgörandet av ett ärende enligt en lag som nämns i 1 § är beroende av huruvida en person skall anses vara bosatt i Finland, har den som saken gäller rätt att i den ordning som bestäms i nämnda lag också söka ändring i ett beslut som gäller tillämpningen av denna lag. Utan hinder av vad som bestäms i sjukförsäkringslagen, barnbidragslagen, lagen om moderskapsunderstöd och lagen om bostadsbidrag för pensionstagare har den som saken gäller rätt att föra prövningsnämndens beslut till försäkringsdomstolen på det sätt som avses i 1 mom. till den del beslutet gäller frågan huruvida personen är bosatt i Finland. Om frågan huruvida en person är bosatt i Finland avgörs i samband med ett ärende som gäller inkomstrelaterad arbetslöshetsdagpenning enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa, skall folkpensionsanstaltens utlåtande inhämtas innan besvärsärendet avgörs.

Helsingfors den 23 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkkäre*

Denna lag träder i kraft den 1 mars 1999. Vid tillämpningen av denna lag beaktas också tiden innan denna lag trädde i kraft.

På en person som när denna lag träder i kraft tillfälligt vistas utomlands i enlighet med 4 § i den lag som gäller vid ikraftträdandet tillämpas lagstiftningen om social trygghet under ett års tid från det att han flyttade utomlands.

På en person på vilken tillämpas 5 § 2 mom. 1 punkten i den lag som gäller när denna lag träder i kraft tillämpas nämnda 5 § alltjämt under ett års tid från ikraftträdandet.

Utän hinder av denna lag är ett beslut som folkpensionsanstalten med stöd av 7 §, sådan den lyder när denna lag träder i kraft, har fattat om tillämpningen av lagstiftningen om social trygghet i kraft den tid som anges i beslutet.

Folkpensionsanstalten avgör på ansökan om lagstiftningen om social trygghet skall tillämpas på en person som avses i 7 § 1 mom. och på hans i 8 § avsedda familjemedlem, på vilka lagstiftningen om social trygghet inte tillämpades före lagens ikraftträdande. Ansökan skall göras inom ett år från ikraftträdandet. Lagstiftningen om social trygghet tillämpas härvid från och med den 1 januari 1999.

En i 7 § 1 mom. 5 punkten avsedd person som vistas utomlands när denna lag träder i kraft anses vid tillämpningen av 7 § 3 mom. ha flyttat utomlands när denna lag träder i kraft.

På ärenden i vilka folkpensionsanstalten har meddelat beslut innan denna lag har trätt i kraft tillämpas 13 § i den lag som gäller vid ikraftträdandet.

Nr 1129

L a g**om ändring av 1 c § lagen om pension för arbetstagare**

Given i Helsingfors den 23 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 8 juli 1961 om pension för arbetstagare (395/1961) 1 c § 1 och 3 mom., sådana de lyder i lag 1467/1993, som följer:

1 c §

Denna lag tillämpas även på en arbetstaga-
re som en finsk arbetsgivare sänder utom-
lands för att utföra arbete för samma arbets-
givare. Detsamma gäller en arbetstaga-
re som av ett finskt företag sänds utomlands för att
utföra arbete åt ett utländskt moder-, dotter-
eller systerföretag inom samma ekonomiska
helhet som det finska företaget, om arbets-
tagaren under den tid han arbetar utomlands
alltjämt står i arbetsförhållande till det före-
tag som sände honom utomlands.

— — — — —
Ett finskt företag kan ordna pensionsskydd
enligt minimivillkoren i denna lag

1) för en sådan till utlandet sänd arbetsta-
gare som i något annat fall än de som avses
i 1 mom. är anställd hos ett moder-, dotter-
eller systerföretag inom samma ekonomiska
helhet eller hos ett annat sådant företag där
det finska företaget har bestämmanderätt,

2) för en arbetstaga-
re som utomlands an-
ställs av en finsk arbetsgivare eller en i
1 punkten avsedd utländsk arbetsgivare och
som när arbetsförhållandet inleds omfattas
av den finska lagstiftningen om social trygg-
het, eller

3) för en sådan i 1 mom. eller 1 eller
2 punkten i detta moment avsedd arbetstaga-
re vars pensionsskydd enligt bestämmelserna
i Europeiska gemenskapens rättsakter om so-
cial trygghet eller en internationell överens-
kommelse om social trygghet skall ordnas i
det land där arbetet utförs.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari
1999.

Lagen tillämpas på arbetsförhållanden som
fortgår när denna lag träder i kraft. Pen-
sionsskydd enligt denna lag kan ordnas tidi-
gast från och med ikraftträdandet.

Helsingfors den 23 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1130

L a g**om ändring av 1 a § lagen om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden**

Given i Helsingfors den 23 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 9 februari 1962 om pension för arbetstagare i kortvariga arbetsförhållanden (134/1962) 1 a § 1 och 3 mom., sådana de lyder i lag 1468/1993, som följer:

1 a §

Denna lag tillämpas även på en arbetstagare som en finsk arbetsgivare sänder utomlands för att utföra arbete för samma arbetsgivare. Detsamma gäller en arbetstagare som av ett finskt företag sänds utomlands för att utföra arbete åt ett utländskt moder-, dotter- eller systerföretag inom samma ekonomiska helhet som det finska företaget, om arbetstagaren under den tid han arbetar utomlands alljämt står i arbetsförhållande till det företag som sände honom utomlands.

— — — — —
Ett finskt företag kan ordna pensionskydd enligt denna lag

1) för en sådan till utlandet sänd arbetstagare som i något annat fall än de som avses i 1 mom. är anställd hos ett moder-, dotter- eller systerföretag inom samma ekonomiska helhet eller hos ett annat sådant företag där det finska företaget har bestämmanderätt,

2) för en arbetstagare som utomlands anställs av en finsk arbetsgivare eller en i 1 punkten avsedd utländsk arbetsgivare och som när arbetsförhållandet inleds omfattas av den finska lagstiftningen om social trygghet, eller

3) för en sådan i 1 mom. eller 1 eller 2 punkten i detta moment avsedd arbetstagare vars pensionskydd enligt bestämmelserna i Europeiska gemenskapens rättsakter om social trygghet eller en internationell överenskommelse om social trygghet skall ordnas i det land där arbetet utförs.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Lagen tillämpas på arbetsförhållanden som fortgår när denna lag träder i kraft. Pensionskydd enligt denna lag kan ordnas tidigast från och med ikraftträdandet.

Helsingfors den 23 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1131

L a g**om ändring av 1 a § lagen om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare**

Given i Helsingfors den 23 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1985 om pension för konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare (662/1985) 1 a § 1 och 2 mom., sådana de lyder i lag 1469/1993, som följer:

1 a §

Denna lag tillämpas även på en arbetstagare som en finsk arbetsgivare sänder utomlands för att utföra arbete för samma arbetsgivare. Detsamma gäller en arbetstagare som av ett finskt företag sänds utomlands för att utföra arbete åt ett utländskt moder-, dotter- eller systerföretag inom samma ekonomiska helhet som det finska företaget, om arbetstagaren under den tid han arbetar utomlands alltså står i arbetsförhållande till det företag som sände honom utomlands.

Ett finskt företag kan ordna pensionskydd enligt denna lag

1) för en sådan till utlandet sänd arbetstagare som i något annat fall än de som avses i 1 mom. är anställd hos ett moder-, dotter- eller systerföretag inom samma ekonomiska helhet eller hos ett annat sådant företag där det finska företaget har bestämmanderätt,

2) för en arbetstagare som utomlands an-

ställs av en finsk arbetsgivare eller en i 1 punkten avsedd utländsk arbetsgivare och som när arbetsförhållandet inleds omfattas av den finska lagstiftningen om social trygghet, eller

3) för en sådan i 1 mom. eller 1 eller 2 punkten i detta moment avsedd arbetstagare vars pensionskydd enligt bestämmelserna i Europeiska gemenskapens rättsakter om social trygghet eller en internationell överenskommelse om social trygghet skall ordnas i det land där arbetet utförs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Lagen tillämpas på arbetsförhållanden som fortgår när denna lag träder i kraft. Pensionskydd enligt denna lag kan ordnas tidigast från och med ikraftträdandet.

Helsingfors den 23 december 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1132

Lag**om ändring av 1 a och 57 § lagen om olycksfallsförsäkring**

Given i Helsingfors den 23 december 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 20 augusti 1948 om olycksfallsförsäkring (608/1948) 1 a § och 57 §
1 och 4 mom., sådana de lyder i lag 1470/1993, samt
fogas till 57 §, sådan den lyder i lag 512/1971 och i nämnda lag 1470/1993, ett nytt
6 mom. som följer:

1 a §

Denna lag tillämpas även på en arbetstaga-
re som en finsk arbetsgivare sänder utom-
lands för att utföra arbete för samma arbets-
givare. Detsamma gäller en arbetstaga-
re som av ett finskt företag sänds utomlands för att
utföra arbete åt ett utländskt moder-, dotter-
eller systerföretag inom samma ekonomiska
helhet som det finska företaget, om arbets-
tagaren under den tid han arbetar utomlands
alltjämt står i arbetsförhållande till det före-
tag som sände honom utomlands.

57 §

En person som är bosatt i Finland har rätt
att få försäkra sig själv samt de medlemmar
av hans familj och övriga i hans arbete an-
ställda personer som inte enligt denna lag
skall försäkras obligatoriskt och på detta sätt
säkerställa att han själv och nämnda perso-
ner har rätt till de förmåner som enligt den-
na lag beviljas vid olycksfall i arbete.

Ett finskt företag har rätt att enligt 1 mom.
få försäkra

- 1) en sådan till utlandet sänd arbetstaga-
re

som inte skall försäkras obligatoriskt enligt
1 a § och som arbetar utomlands hos ett moder-,
dotter- eller systerföretag inom samma
ekonomiska helhet eller hos ett annat sådant
företag där det finska företaget har be-
stämmanderätt,

2) en arbetstaga-
re som utomlands anställs
av en finsk arbetsgivare eller en i 1 punkten
avsedd utländsk arbetsgivare och som när
arbetsförhållandet inleds omfattas av den
finska lagstiftningen om social trygghet, el-
ler

3) en sådan i 1 a § eller 1 eller 2 punkten
i detta moment avsedd arbetstaga-
re vars olycksfallsförsäkringsskydd enligt bestä-
melseerna i Europeiska gemenskapens rätts-
akter om social trygghet eller en internatio-
nell överenskommelse om social trygghet
skall ordnas i det land där arbetet utförs.

När försäkring enligt 1 eller 4 mom. söks
skall en överenskommelse träffas om vilket
belopp som skall anses utgöra den försäkra-
des årliga arbetsförtjänst.

3060

Nr 1132

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999. Lagen tillämpas på arbetsförhållanden som fortgår när denna lag träder i kraft. Försäkringsskydd enligt denna lag kan ordnas tidigast från och med ikraftträdandet.

Helsingfors den 23 december 1998

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1133

Förordning om ändring av vägtrafikförordningen

Given i Helsingfors den 23 december 1998

På föredragning av trafikministern

ändras i vägtrafikförordningen av den 5 mars 1982 (182/1982) 2 §, punkterna gällande märkena 211, 231 och 232 i 14 §, punkterna gällande märkena 361 och 363 i 16 §, punkten gällande märke 421 i 18 §, punkten gällande tillägsskylt 861 i 21 § och 1 mom. i 51 §,

dess lagrum sådana de lyder, 2 §, punkterna gällande märkena 211, 231 och 232 i 14 §, punkterna gällande märkena 361 och 363 i 16 §, punkten gällande tillägsskylt 861 i 21 § och 1 mom. i 51 § i förordning 328/1994 samt punkten gällande märke 421 i förordning 415/1997, samt

fogas till 21 §, sådan den lyder i nämnda förordning 328/1994 och i förordning 1257/1994, en ny punkt gällande tillägsskylt 863 som följer:

2 §

Trafiken regleras av polismän och under försvarsmaktens övningar på vägarna av militärpolisier eller av militärpersoner som har förordnats till denna uppgift.

Polisen kan befullmäktiga en arbetarskyddsinspektör att reglera trafiken i samband med sådan övervakning av kör- och vilotider för motorfordonsförare som utförs i samarbete mellan polisen och arbetarskyddsförvaltningen.

Trafiken regleras även av personer som

1) Banförvaltningscentralen har förordnat att reglera trafiken vid plankorsningar med järnväg,

2) en kommunal myndighet har förordnat att reglera trafiken på ställen där spårvägs- trafiken kan medföra fara eller olägenhet för den övriga vägtrafiken,

3) den myndighet som ansvarar för regle-

ringen av trafiken har förordnat att reglera trafiken på grund av arbeten eller undersökningar som utförs på vägen eller i dess närhet,

4) vägverket eller polisen har förordnat att reglera trafiken vid specialtransporter,

5) polisen har förordnat att tillfälligt reglera trafiken på grund av idrottstävlingar, folkfester eller utställningar eller av andra motsvarande orsaker,

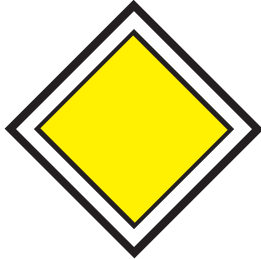
6) polisen eller en brand- eller räddningsmyndighet har förordnat att reglera trafiken på grund av en brand eller av någon annan motsvarande orsak, eller som

7) polisen har förordnat att reglera trafiken på färjställen eller parkeringsområden eller i parkeringsanläggningar.

Andra än uniformerade polismän skall vid regleringen av trafiken som stoppmärke använda vägmärke 311 (fordonstrafik förbjuden) i miniatyrformat.

14 §

Märken som anger förkörsrätt och väjningsplikt är:

211. Väg med förkörsrätt

Märke 211

Märket anger en väg för vars trafik fordon och spårvagnar som kommer in från en korsande väg skall väja. Väjningsplikten är angiven med ett vägmärke, om den inte grundar sig på bestämmelsen i 14 § 3 eller 4 mom. vägtrafiklagen. Märket sätts upp i början av en sådan väg och vid nödvändiga ställen utmed vägen.

231. Väjningsplikt i korsning

Märke 231

Märket anger att fordon som kommer till korsningen skall väja för fordon och spårvagnar som kommer till korsningen från en korsande väg eller från en riktning med förkörsrätt. På en cirkulationsplats anger märket att fordon som kommer till cirkulationsplatsen skall väja för fordon och spårvagnar som trafikerar cirkulationsplatsen. Försett med tilläggsskylt 815 kan märket användas som förhandsmärke. Försett med tilläggsskylt 816 kan det användas som förhandsmärke för märke 232. Med märket kan även anges väjningsplikt som avses i 14 § 3 eller 4 mom. vägtrafiklagen.

232. Obligatoriskt att stanna

Märke 232

Märket anger att fordon som kommer till en korsning eller en väg alltid skall stanna vid stopplinjen. Där det inte finns någon stopplinje skall fordonen stanna omedelbart före den korsande vägen på ett sådant ställe från vilket det är så god sikt som möjligt till den korsande vägen. Märket anger även att fordon skall väja för fordon och spårvagnar som kommer till korsningen från en korsande väg eller från en riktning med förkörsrätt. På en cirkulationsplats anger märket att fordon som kommer till cirkulationsplatsen skall stanna och väja för fordon och spårvagnar som trafikerar cirkulationsplatsen. I en plankorsning med järnväg anger märket att fordonen skall stanna vid märket innan de fortsätter över plankorsningen.

16 §

Förbuds- och begränsningsmärken är:

361. Hastighetsbegränsning

Märke 361

Talet på märket anger ett fordon's största tillåtna hastighet i kilometer per timme. Märket gäller på vägen i fråga fram till följande märke 361—363, 572 eller 573. Märket upphör att gälla även vid märke 571, om inte en ny hastighetsbegränsning har angetts med ett vägmärke omedelbart efter märke 571.

På en väg där hastighetsbegränsningen är högst 30 km/h får förekomma fartgubpar eller höjda skyddsvägar, för vilka inget vägmärke varnar särskilt, eller andra konstruktioner som sänker hastigheten och som inte särskilt anges med trafikanordningar eller på något annat motsvarande sätt.

Märke 361 och tilläggsskylten "Allmän begränsning" kan vid behov ange övergång från en väg eller ett område med hastighetsbegränsning till ett område med allmän hastighetsbegränsning. Märke 361 och tilläggsskylten "Zon" kan vid behov ange övergång från en sådan väg inom en hastighetsbegränsningszon, på vilken hastighetsbegränsningen har angetts med märke 361, tillbaka till zonen.

363. Hastighetsbegränsningszon

Märke 363

Talet på märket anger fordon's högsta tillåtna hastighet i kilometer per timme inom det område som begränsas av märken. Inom området kan om största tillåtna hastighet föreskrivas något annat med märket 361 eller 573. På ett område där hastighetsbegränsningen är högst 30 km/h får förekomma fartgubpar eller höjda skyddsvägar, för vilka inget vägmärke varnar särskilt, eller andra konstruktioner som sänker hastigheten och som inte särskilt anges med trafikanordningar eller på något annat motsvarande sätt.

18 §

Påbudsmärken är:

Märke 421

Märket anger en gångbana som i konstruktionshänseende avskilts från körbanan eller en särskild gångbana som fotgängare skall använda när de går i riktningen i fråga. Andra än fotgängare och vägtrafikanter som nämns i 8 § 2 mom. och 45 § vägtrafiklagen får inte använda en gångbana som anges med detta märke. Märket används i allmänhet inte för att ange en förhöjd gångbana.

421. Gångbana

21 §

Tilläggs skyltar är:

Tilläggs skyltarna 861 a och 861 b

Med det bredare strecket anges riktningen för trafik med förkörsrätt och med det smalare strecket de riktningar som med vägmärke 231 eller 232 har angetts vara väjningspliktiga.

861 a. Riktning för trafik
med förkörsrätt861 b. Riktning för trafik
med förkörsrätt

Tilläggs skylt 863

Med tilläggs skylten kan anges en dubbelriktad cykelväg som korsar vägen.

863. Dubbelriktad cykelväg

51 §

Hastighetstävlingar för personbilar och motorcyklar får arrangeras endast på avståndiga vägar. För avstängningen av en väg krävs ett tillstånd som för stads- eller byggnadsplanerliga trafikleder beviljas av kommunstyrelsen. För övriga vägar beviljas tillstånd av härads- ämbetet eller ett fristående ämbetsverk i häradet, om tävlingsrutten är på häradets

område. I annat fall beviljas tillstånd av den länsstyrelse på vars område tävlingsrutten i huvudsak finns. Tillståndsmyndigheten skall innan den beviljar tillstånd höra väghållaren.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1999, i fråga om märkena 231 och 232 dock den 1 juli 1999.

Helsingfors den december 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Matti Aura*

Nr 1134

Trafikministeriets beslut
om ändring av trafikministeriets beslut om trafikordningar

Utfärdat i Helsingfors den 23 december 1998

Trafikministeriet har

ändrat punkten gällande märke 161 i 14 §, punkterna gällande märkena 211, 212 och 231 i 16 §, punkten gällande märke 321 i 19 §, punkterna gällande märkena 421, 422, 423, 424 och 425 i 20 §, punkten gällande märke 662 i 22 §, punkten gällande tillägsskylt 861 i 24 § samt 31 och 39 § i sitt beslut av den 16 mars 1982 om trafikordningar (203/1982),

sådana de lyder, punkterna gällande märkena och tillägsskylten i beslut 384/1994 samt 31 och 39 § i beslut 164/1992, samt

fogat till 24 §, sådan den lyder i nämnda beslut 384/1994, en ny punkt gällande tillägsskylt 863 samt till beslutet en ny 30 a § som följer:

14 §

Märke 161. Vägkorsning

Märket används om det vid infarten till en korsning kan uppstå oklarhet om väjningskyldigheten eller om korsningen på grund av begränsad sikt eller av andra orsaker inte kan urskiljas på tillräckligt långt håll. Märket varnar inte för cirkulationsplatser.

På en väg i en tätort där hastighetsbegränsningen är 50 km/h eller högre skall om en korsning varnas särskilt med märke 161, om inte de korsande vägarna är försedda med märke 231 eller 232 som anger väjningsplikt eller väjningsplikten grundar sig på 14 § 3 eller 4 mom. vägtrafiklagen.

enligt 14 § 3 eller 4 mom. vägtrafiklagen. Märket placeras vid början av den förkörsberättigade vägen och återkommer vanligen efter de viktigaste vägkorsningarna. Märket kan också placeras före en korsning på en förkörsberättigad väg, om förhållandena i fråga om förkörsrätten är ordnade på ett sätt som avviker från det vanliga. Då används tillägsskylt 861 i samband med märket. Riktningen för svängande, förkörsberättigad trafik får dock inte anges med vägmärken om en cykelväg skulle korsa den svängande förkörsberättigade riktningen i samma plan.

Märke 212. Förkörsrätt upphör

Märket används alltid när förkörsrätt som har angetts med märke 211 upphör. Märket placeras till höger om körbanan. Ett likadant märke placeras vanligen dessutom på en refug på körbanan, till vänster om körbanan eller ovanför körbanan. Förkörsrätten anges alltid upphöra i en korsning där den förkörsberättigade riktningen ändras till riktning med väjningsplikt, eller i en korsning i vilken fordon, i enlighet med den allmänna bestämmelsen om körning i korsningar, skall väja för fordon som samtidigt närmar sig

16 §

Märke 211. Väg med förkörsrätt

Märket används för att ange en väg som oavbrutet är förkörsberättigad. Då skall antingen märke 231 eller 232 finnas uppsatt på en korsande väg, om inte den som kommer längs den korsande vägen har väjningsplikt

från höger. Märket placeras på tillräckligt långt avstånd före korsningen.

Märke 231. Väjningsplikt i korsning

Märket används på vägar som korsar förkörsberättigade vägar samt annars när det är påkallat att med ett vägmärke reglera väjningsplikten i en korsning. Märket används för att ange sådan väjningsplikt som avses i 14 § 3 eller 4 mom. vägtrafiklagen endast då oklarhet kan uppstå i fråga om väjningsplikten. Märket placeras så nära korsningen som möjligt. Märket får inte placeras längre än 30 meter från den närmaste kanten av körbanan på den korsande vägen. Märket placeras till höger om körbanan. Om det finns två eller flera körfält för färd i en och samma riktning, placeras ett likadant märke dessutom på en refug på körbanan, till vänster om körbanan eller ovanför denna. Märket kan, försett med tillägsskylt 815, användas som förhandsmärke för märke 231 och, försett med tillägsskylt 816, som förhandsmärke för märke 232. Tillsammans med detta märke kan också tillägsskylt 861 användas för att ange riktningen hos förkörsberättigad trafik.

19 §

Märke 321. Körning med moped förbjuden

20 §

Märke 421. Gångbana. Märke 422. Cykelbana. Märke 423. Kombinerad cykel- och gångbana. Märkena 424 och 425. Cykelbana och gångbana som löper parallellt

Vid en cykelbana eller gångbana som genom anläggningssättet är avskild från körbanan kan märkena undantagsvis också placeras till vänster om cykelbanan eller gångbanan, under förutsättning att placeringen inte kan föranleda missförstånd.

22 §

Märke 662. Ortnamn

Genom detta märke kan anges ett område, en å, en älv, en bro eller någon annan plats som är av betydelse för Ortsbestämningen.

Kommunens eller landskapets gräns kan anges på en ortnamnsskylt tillsammans med vilken kommunens eller landskapets vapen finns uppsatt.

24 §

Tillägsskyltarna 861 a och 861 b. Riktning för trafik med förkörsrätt

Tillägsskylten används för att i korsningar förtydliga riktningen för svängande, förkörsberättigad trafik. Tillägsskylten kan användas tillsammans med vägmärket 211, 231 eller 232 och av särskilda skäl även tillsammans med märke 189. Figuren på skylten anpassas till situationen. Tillägsskylt 861 b kan utan sådana konstruktioner som anger riktningen för svängande trafik endast användas tillfälligt. Tillägsskylten används i korsningens alla färdriktningar. Tillägsskylten får dock inte användas om en cykelväg korsar riktningen för svängande, förkörsberättigad trafik i samma plan.

Tillägsskylt 863. Dubbelriktad cykelväg

Tillägsskylten kan användas tillsammans med märke 231 eller 232. Tillägsskylten skall användas i synnerhet i situationer där sikten är kort eller där det annars är svårt att uppfatta den korsande cykeltrafiken.

30 a §

Cykelfält skiljs åt från den övriga körbanan genom en 20 cm bred körfältslinje eller spärmlinje. Körfältslinjens dellinje och mellanrum är 1 meter.

31 §

Bredden på ränderna vid skyddsvägsmarkeringar och mellanrummet mellan dem är 50 cm. Ränderna är minst 2,5 meter långa.

En fortsättning på en cykelbana markeras med två minst 50 cm breda streckade linjer. Dellinjerna och mellanrummen är 50 cm långa.

Om en skyddsväg och en fortsättning på en cykelbana är belägna bredvid varandra markeras ingen streckad linje längs den sida av skyddsvägen som gränsar till cykelbanans fortsättning.

När en fortsättning på en cykelbana är belägen mitt i en skyddsvägsmarkering, er-

Nr 1134

sätter skyddsvägsmarkeringen de streckade linjerna. Längden på ränderna vid skyddsvägsmarkeringarna på bägge sidor av fortsättningen är då minst 1,25 meter.

39 §

Förhandsupplysning som anger väjningsplikt eller att det är obligatoriskt att stanna placeras högst 25 meter före en korsning eller ett vägmärke som anger väjningsplikt eller att det är obligatoriskt att stanna.

Helsingfors den 23 december 1998

Trafikminister *Matti Aura*

En BUS-markering som anger busskörfält placeras i början av busskörfältet och upprepas enligt behov.

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 1999.

Märkena 161, 211, 212 och 861 får i enlighet med de bestämmelser som gällde när detta beslut trädde i kraft användas till utgången av år 2001.

Överingenjör Olli Hintikka